

Spenstig 90-åring

Ole Lium Møbelverksted fyller 90 år og Johan Martin Lium, i samarbeid med Marit Mjøen, har skrevet en bok som forteller om oppstart og utviklingen som har skjedd gjennom alle disse årene.

Ett og et halvt år har det tatt Johan Martin å samle historien om denne bedriften. Mye som er interessant for historien er borte, for i «nåtida» trenger man det ikke lenger. Boka inneholder mye som nok er en godt bevart «hemmelighet» for mange «Meldalinger» og andre.

Men et arkiv finnes, og der var det også en del bilder. Bilder er viktig kildemateriale. Noen av bildene er kommet utenfra, og Johan Martin er både glad og takknemlig for alle som har bidratt med opplysninger.

Ole Lium vokste opp på garden Nedgard Voll i Meldal. Han hadde en eldre bror som skulle ta over garden, så da måtte Ole gjøre noe annet. Han hadde «et godt hode», som de sa, og i tillegg hadde han et godt handlag. Han startet tidlig

med løvsagarbeid og anna snekkerarbeid. Det låg nok litt i genene, for faren Johan arbeidet en periode som tømmer hos Chr. Thams og var med på byggingen av Thams-paviljongen som ble brukt som Norges avdeling på verdensutstillingen i Paris 1900. Han var også med til Paris og satte den opp igjen der.

Johan var også med og satte opp Norges paviljong på verdensutstillingen i Stocholm enten i 1897 eller i 1909.

Av skolegang hadde Ole 7 års folkeskole og ett år ved Meldal Fortsettelseskole. Senere ble han lærling hos Jens Mellingsæter på Kårmo og lærte å produsere mange typer møbler. Treskjæring var en del av arbeidet, da mange stoler og andre møbler ble dekorert med utskjæringer. Ole hadde også anlegg for tegning, og fritida brukte han til å tegne møbler og lage fine ting med treskjæringer.

Da han sluttet hos Mellingsæter i 1930, begynte han å etablere seg på dagligstueloftet i kårenden på Voll. Utstyr kom til etter hvert som han så seg råd til det, og i starten arbeidet Ole alene på snekkerloftet. I 1934 deltok Ole sammen med broren John på en husflidsutstilling i Meldal. Sammen fikk de 1.premie for et soveromsmøblement og Ole fikk 2.premie for ei lysekrone.

Det var mye treskjæring den første tida, og det meste ble solgt lokalt. Så fikk han kontakt med Husflidsentralen i Oslo og en kontrakt om å levere mye av sin produksjon der. Serviettringer med forskjellig mønster (utskåret), er det eneste salgsproduktet fra den tida som fortsatt finnes bevart hos Johan Martin.

Da det ble behov for flere hender ble Jon Gjølås tatt inn som lærling i 1933. Han ble værende i 46 år. Også broren John var med litt, så da var de tre personer på det lille loftet.

Ole følte nok for å utvikle bedriften og gikk til innkjøp av en stor og moderne kombinasjonshøvel for avretting og dimensjonering av trematerialer. Det var

en stor investering og faren Johan syntes det var vågalt, kanskje fordi det var dårlig med elektrisk strøm på den tida. Erttertida viser at det var en god investering, og maskina var i bruk over 50 år.

Dette var et glimt inn i en fantastisk industrihistorie og en god bok. Den er både velskrevet og lettlest og anbefales til julegave. Boka er delt inn i bolker/tidsperioder og har også en framtidsvisjon og en oversikt over alle som har arbeidet der.

Gratulerer med jubileet!

Tekst og bilder: Aud Inger Kalseth

Johan Martin har lagt ned mye arbeid med denne boka.

Johan Martin berømmet kona Tordis for stor tålmodighet mens han arbeidet med boka.

Johan Martin (H) forteller om boka og bedriften til sine.